

עת"א 61597/01/18 - משה אוחנה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61597-01-18 אוחנה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' ת

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	משה אוחנה (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר נדון ל- 12 שנות מאסר בגין ניסיון לרצח, קשירת קשר לפשע וגרם מוות ברשלנות, הוא מרצה מאסרו מיום 30.11.2009, זהו מאסרו הרביעי והוא מסווג לקטגוריה ב1, השתייכות לכנופיה.

העותר מלין על סירוב המשיב לאפשר לו לצאת לחופשה חריגה לרגל בר המצווה של בנו, לעליה לתורה, אירוע שיערך ביום 12.2.18 בבית הכנסת ביישוב אבן שמואל.

לטענתו, נותרו לו כשמונה חודשים לסיום ריצוי עונשו, הוא היה משולב בסבב חופשות שהופסק לפני כתשעה חודשים, התנהגותו של העותר בכלא הינה ללא רבב, האירוע יערך בבית כנסת ביישוב אבן שמואל, המדובר באירוע מצומצם שליציאתו מתנגדת משטרת ישראל בלבד.

בכתב התשובה נטען כי העותר השתתף בהגשת הבקשה ולא מילא אחר התנאים הקבועים בפקודת הנציבות ככל שהדבר נוגע למיצוי ההליך המנהלי, ולפיכך טרם התקבלה החלטה מנהלית בעניינו אותה ניצן להעמיד לבדיקת סבירותה.

מעבר לאמור נטען כי העותר היה משולב בסבב חופשות שהופסק בחודש פברואר 2017 עקב התנגדות משטרת ישראל, מהתייחסות משטרת ישראל עולה כי קיים מידע המצביע על מסוכנות כלפי העותר וממנו במידה ויצא לחופשה וכן מצביע על התנהגות קלוקלת של העותר אשר אינה מצדיקה פריבילגיה בדמות חופשה.

עוד נטען כי ביום 19.12.17 נדונה עתירה נוספת של העותר בה עתר לצאת לטקס ברית המילה של בנו (עת"א 33745-12-17) במסגרתה נקבע כי נוכח המידע המודיעיני בעניינו של העותר שהינו בעל ערכיות גבוהה ומן העת האחרונה, המצביע על מסוכנות כלפיו וממנו, התנגדות המשיב ליציאתו לברית מוצדקת.

ב"כ העותר טען כי מדובר בעותר שעומד לסיים ריצוי 12 שנות מאסר ונותרה לו יתרה של 7 חודשי מאסר, הוא יצא לחופשות במשך שנה וחצי ולא הפר את תנאי החופשות, עת היה מסווג לקטגוריה א' אישר לו ביהמ"ש לצאת לבת המצווה של בתו וכן אישר לו לצאת לבר המצווה של בן אחיו.

אין המדובר ביציאה ל- 24 שעות אלא למקום ספציפי, בשוב אליו העתיק את מקום מגוריו, בניגוד לטקס הברית שם דובר על ארוע רב משתתפים באולם ארועים.

העותר ממשיך בשיקום, שב"ס מסכים ליציאתו אלא שהמשטרה מתנגדת.

מדובר בבקשה ליציאה למשך שש שעות בלבד ויש לערוך איזון.

לבסוף נטען כי עת האסיר ניהל את ההוכחות בתיק בו הואשם ברצח, הוא היה משוחרר במשך שנתיים וחצי ומעולם לא הפר את האמון שניתן ואף לשימוע גזר הדין הגיע כשהוא משוחרר.

ב"כ המשיב טען כי הבקשה לא הוגשה במועד, קרי: 45 יום מראש, אלא ב- 24.1.18 ובשל כך טרם ניתנה החלטה מנהלית שניתן להעמידה לבחינת סבירותה.

על מנת שלא לייתר את העתירה, המשיב בדק וציין כי קיימת התנגדות המשטרה הנסמכת על מידע מודיעיני למכביר שהינו חדש ועדכני ואשר מדבר בעד עצמו.

העותר הגיש בקשות דוגמת בקשה זו, כך הגיש בקשה ליציאה לערב פסח, בקשה שנדחתה, בקשה לצאת לחופשה חריגה לאזכרת אמו אשר נדחתה, בקשה לשלבו בסבב חופשות, עתירה שנדחתה ביום 18.11.17 ועתירה לצאת לחופשה חריגה לברית המילה של בנו שנדחתה ביום 19.12.17.

אכן הותר לעותר לצאת לבת המצווה של בתו ולבר המצווה של אחיינו, אחיין אשר אביו נרצח, אלא שהדבר היה בשנת 2015 והמידע המודיעיני הנוגע לתקופה זו, כמצוין בהחלטת כבוד הנשיא, השופט טל, בהחלטה בעת"א 51136-11-15, היה בחלקו בעל רמת מהימנות לא גבוהה.

הוגש לעיוני מידע מודיעיני שחלקו מאוחר להחלטתי בעתירתו הקודמת של העותר, החלטה שניתנה ביום 19.12.17 המצדיק את עמדת המשיב שלא לאשר יציאתו של העותר לבר המצווה (ידיעות 072, 228, 918, 614, 456, 404).

242, 322, 882, 522, 547, 087 ו - 565).

יודגש כי מדובר במידע בעל מהימנות גבוהה למעט מידע אחד לו ניתנה הערכה של מהימנות בינונית.

בנסיבות אלה, משקיימת מסוכנות כלפי העותר וממנו, ומשתפקידם של שב"ס ומשטרת ישראל לשמור על שלום האסירים הנמצאים במשמורת שב"ס וכן להגן על הציבור, החלטת המשיב סבירה ואחראית ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

בשולי הדברים יודגש כי הצעתי לעותר לבדוק אפשרות קיום טקס העליה לתורה בבית הסוהר אלא שהלה סירב לבחון אפשרות זו.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ח, 08 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.